

"Stajerc" izhaja vsaki petek, datiran z dnevom naslednje nedelje.

Naročnina velja za Avstrijo: za celo leto 4 krone, za Ogrsko 5 K 50 vin. za celo leto; za Nemčijo stane za celo leto 6 kron, za Ameriko pa 8 kron; za drugo inozemstvo se računi naročnino z ozirom na visokost poštine. Naročnino je platiči naprej. Posamezne štev. se prodajo po 8 v.

Uredništvo in upravljanje se nahaja v Ptiju, gledališko poslopje štev. 3.

Dopisi dobrodošli in se sprejemajo zastonj, ali rokopise se ne vraca. Uredniški zaključek je vsak torek zvečer.

Za oznanila uredništvo ni odgovorno. Cena oznanil (inseratov) je za celo stran K 80— za $\frac{1}{2}$ strani K 40— za $\frac{1}{4}$ strani K 20— za $\frac{1}{8}$ strani K 10— za $\frac{1}{16}$ strani K 5— za $\frac{1}{32}$ strani K 2'50 za $\frac{1}{64}$ strani K 1.—

Pri večkratnem oznaniyu se cena primerno zniža.

Štev. 24.

V Ptju v nedeljo dne 13. junija 1915.

XVI. letnik.

Svetovna vojska.

Zmagovito prodiranje naših v Galiciji. — Rusi izgubili v petih tednih čez pol milijona vojakov. — Laški letalni stroj „Città di Ferrara“ uničen. — Benetke zopet bombardirane. — Težke izgube Italijanov pri Gorici. — Vsi laški napadi na koroški in tiolski meji krvavo odbiti. — Srbi se zopet gibljejo. — Kaj bo z Rumunijo?

Zmagovito prodiranje nemških in naših armad na Poljskem in v Galiciji traja nadalje. Po zavzetju Przemysla, katerega smo po 4-dnevnom obleganju dobili, medtem ko so Rusi to trdnjavo več kot pol leta oblegovali, udarili smo takoj za Rusi, ki se sicer na posameznih točkah trdovratno branijo, ki pa morajo vendar povsod nazaj. Zdaj smo že pridobili mesto S t a n i s l a v o, ki je tako važno železniško središče na poti v Lemberg, v Černovice in na Ogrsko. Za rusko armado skoraj ni več rešitve. Poraz Rusov z milijonskimi njibovimi armadami pa je gotovo največja zmaga, kar jih pozna svetovna zgodovina.

Na Italijanskem so se menda tudi že streznili. Mislili so laški vojni hujškači pod vodstvom svojih podplačanih bajazzov à la d'Annunzio, da bodojo naši vsled velikanskih bojev na severu našo mojo nepripravljeno in da bodojo kar čez noč zasedli „neodrešene pokrajine“. Pa zdaj so že videli, da naši kanoni streljajo, da naši vojaki stražijo mejo. Vsi laški napadi ob skalnatih meji koroški in tiolski so se izjalovili. In prvi veliki napad ene infanterijske divizije v smeri proti Gorici bil je od naše artiljerije krvavo zdrušen. K temu pridejo še uspehi na morju in v zraku. Ponos Italije, letalni stroj „Città di Ferrara“ bil je od naših letalcev sežgan in razstreljen. Po Benetkah pa so padale zopet avstrijske bombe . . . *Evviva la guerra!*

Po daljšem odmoru pridele so se zopet manjše praske ob srbski meji. Črnogorci postopajo pri temu banditovsko; ni čuda, saj je njih kralj oče laške kraljice. Oblačilo se namreč ti črnogorski učenci Italije v avstrijske uniforme, da bi naše vojake prevarali. Sicer pa marširajo

Srbi tudi proti Albaniji; zasiguriti si hočejo jadransko obal, po kateri steguje izdajalska Italija svoje kremlje.

V ostalem je položaj na bojiščih povsod jako ugoden. Turki so dosegli na polotoku Gallipoli proti Angležem in Francozem izredno lepe uspehe. Nemške armade v Belgiji, Flandriji in na Francoskem pa so podobne nepremagljivi jekleni steni. Po vseh morjih nadaljujejo obenem nemški podmorski čolni svoje uničujoče delo.

V zadnjem času se je pričelo zopet mnogo govoriti o nevarnosti novih vojnih komplikacij na Balkanu, zlasti o nevarnosti vojne z Rumunsko. Doslej se o tej stvari ne more izreči nobene sodbe. Naravnega vzroka ni, da bi se Rumunija, še manj pa Bolgarija proti nam obrnila. Upajmo torej mirne rešitve. Sicer pa smo v tej velikanski borbi pokazali, da nas ne straši nobena nevarnost. Naj pride karkoli, — Bog in pravica sta na naši strani in zmaga mora tudi nam priti!

Zasedenje Przemysla.

Vojni poročevalci dunajskega lista „Arbeiter-Zeitung“ poroča: Radost prebivalstva Przemysla, ki je znašalo začasa ruskega gospodstva okoli 20.000 duš, je bila brezmejna. Moški in ženske so od sreče jokali. Mnogo vojakov je pri zopetnem prihodu videlo svojce in ne da se misliti nič bolj vznesenega, nič, kar bi s obojevništvom Nemčije in Avstro-Ogrske bolj simboliziralo, kakor da so se v zavzetem mestu na pol pota srečali Bavari in Avstrijci. Videti je bilo, da so se oficirji in vojakovi objemali. Zvonjenje zvonov je blagoslovilo tan dan miru. V vseh cerkvah in sinagogah so se vršile zahvalne božje službe. Namestnik župana, ki je postal v mestu, ko so Rusi župana siloma v Sibirijo od-

gnali, je pozdravil prvo patruljo zaveznikov z besedami, ki so izražale vročo zahvalo prebivalstvu. Iz vseh hiš plapolajo zastave ob teh monarhij. O načinu, kako so Rusi zapustili Przemysl, o številu vjetnikov in obsegu vojnega plena še ni nič znanega. Vsekakor pa plen govorja ni majhen.

Nemško uradno poročilo o zavzetju Przemysla.

Wolffov urad poroča iz Berlina z dne 7. t. m.: Iz Velikega glavnega stana dobimo o padcu trdnjave Przemysl sledeče poročilo: Ko je dne 2. maja ofenziva zvezancev na zapadnem Gališkem pričela, je pač malokdo mislil, da bodojo že štiri tedne pozneje težki oblegovalni topovi zavezancev ogenj na Przemysl zapričeli. Dne 21. maja se je zdelo, da hočejo Rusi trdnjava izpraznit. Vkljub temu so jo 8 d n i p o z n e j e k r e p k o b r a n i l i . General pl. Knaußl potisnil je linijo svojih bavarskih regimentov od severa sem bliže na trdnjavo. Ob 11. uri dopoldne pridele so težke baterije obstreljevanje fronte forov. Dne 31. popoldne ob 4. uri so težki topovi obmolknili. Obenem nastopila je infanterija — bavarski regimenti, en pruski regiment, en avstrijski oddelek strelcev — k naskoku. Uničenje utrd in izzidanih postojank trdnjave po težkem artiljerijskem ognju napravilo je na posadko tako hudi utis, da ni bila v stanu zoperstavljati se krepko nastopivejši infanteriji. Posadka utrd 10 A, 11 A in 12 v kolikor ni ležala zasuta v razstreljenih kazematah, b e ž a l a j e i n z a p u s t i l a v s o v o j n o o r o d j e , med katerim se je nahajala velika množina največjih lahkih in težkih ruskih kanonov.

Dne 1. junija napravil je sovražnik s posameznimi bataljoni protinapade. Te napade se je brez težave zavrnilo. Težka artiljerija je premagala zdaj fore 10 in 12. Prvi pruski in-

fanterijski regiment št. 45 vzel je združeno z bavarskimi vojaki v naskoku dve vzhodno od forta 11 stojecih šanci, ki ju je sovražnik hudo branil.

Dne 2. junija ob 12. uri opoldne vzel je v naskoku bavarski 22. infanterijski regiment for 10., v katerem je bilo vse od težke artiljerije zasuto. En bataljon Augusta-gardnega regimenta vzel je zvečer for 12. Utrdbe 10 B, 9 A in 9 B so se vdale. Zvečer so pričeli vojaki (nemškega) generala Knaussl napad v smeri mesta. Vas Zurawica in tam ležeče utrjene postojanke sovražnika bile so zavzete. Sovražnik se zdaj ni več branil. Tako so zamogli nemški vojaki, katerim je pozneje avstro-ogrška 4. kavaljerijska divizija sledila, dobro izidano notranjo linijo forov zasesti in ob 3. uri zjutraj, ko so se mnogoštevilno Rusov vjetli, v osvobojeno mesto Przemysl v okrakati. Po oblegovanju le 4 dneh je trdnjava Przemysl zopet v roko zavezancev padla. Rusi pa so to trdnjavovo brez uspeha več mesecev oblegovali.

12.000 osvobojenih ogrskih črnovojnikov v Przemyslu.

Listi poročajo: O številu v Przemyslu napravljenih vjetnikov in o velikem plenu manjka še podrobnejših poročil. Toliko pa je že doznano, da se je razun pri padcu trdnjave vjetnih Rusov nahajalo v trdnjavi tudi 12–16.000 ogrskih črnovojnikov. Ti črnovojniki bili s marca meseca od Rusov vjeti, ki so jih potem z zemeljska dela v Przemyslu rabilii, zdaj so osvobojeni in so se uvrstili zopet v naš 7. kôr kot delavski oddelki.

Pol milijona ruskih izgub tekem petih tednov.

Uradna poročila pravijo: V bojih meseca maja vjele so pod avstro-ogrškim vrhovnim poveljstvom boreče se zvezane armade sledče število Rusov:

Do 31. maja	268.869 mož
K temu prideju še:	
severno Memela	24.700 "
pri Šavlah	500 "
pri Stryju	12.175 "
na Pruthu	900 "
pri Szawdyniki	3.650 "
pri Dnjestru	10.900 "
pri Przemyslu	30.000 "

Skupno število (konec maja do 6. junija) 351.694 mož

Od začetka meseca maja do 6. junija se je torej glasom uradnih poročil zavezniški generalštobov na raznih bojiščih v vojni proti Rusiji med Vzhodnim morjem in Pruthom vjele 351.694 Rusov. Ako se število mrtvih, ranjenih in izgubljenih tudi najmanjše vzame, je vendar gotovo, da so Rusi v komaj petih tednih več kot 500.000 mož, to je torej pol milijona izgubili. Čeprav je Rusija velikanska, — izguba pol milijona vojakov v 11. mesecu vojne in po naj-

krvavejših bitkah svetovne zgodovine je gotovo tudi zanjo usodepolnega pomena.

Avstrijsko poročilo od pondeljka.

K.-B. Dunaj, 7. junija. Uradno se danes opoldne razglasja:

Rusko bojišče. Po težkem porazu pri Przemyslu porabilo je rusko armadno vodstvo v zadnjih dneh hude napore proti našim postojankam na Pruth-liniji, da predretukaj s silo. Zlasti proti prostoru Kolomea-Delatyn vrgel je sovražnik vedno nove možice v bitko.

Medtem ko so se vsi ti poskusi na trdni hrabrosti armade generala pl. Pfanzer-Baltin pod velikimi izgubami Rusov izjalovili, bližale so se od zapada pod poveljstvom generala pl. Linsingen stoječe zvezane bojne moći. Včeraj so vzele Kalucz, pokrajino severno tega mesta in visočine na levem bregu Dnjestra severno Jurawna. Med Nadworno, Bistrico in Lomnicu so se pridružili naši vojaki napadu.

Boji vzhodno Przemysla in Jaroslava trajajo naprej. Severno Mosciske moral se je sovražnik na Czerniawo umakniti. Posamezni slabotni protinapadi Rusov so se ponesrečili.

Pri Przemyslu padlo je od 1. junija sem 33.805 sovražnikov v roke zmagovalcev.

Italijansko bojišče. V tirolski obmejni pokrajini učinkovala je naša artiljerija z vidnim uspehom.

Ob koroški meji vzhodno prelaza Plöcken pridobili so naši vojaki včeraj Freikofel, katerega je sovražnik preje zavzel.

V pokrajini Krna se bojuje nadalje. Italijani so morali Krn zapustiti. Ob Soči se pomika sovražnik deloma bližje.

Balkansko bojišče. Na balkanskem bojišču vlada mir, razven posameznih prask ob meji.

Namestnik generalštabnega šefa: pl. Höfer, fml.

Nemško uradno poročilo od pondeljka.

K.-B. Berlin, 7. junija (W.-B.) Iz Velikega glavnega stana se danes poroča:

Zapadno bojišče. Na vzhodu Loretto-visočine ponovili so Franci v popoldanskih in večernih urah svoje napade, ki pa so se v našem ognju popolnoma izjalovili. Nadaljni napadni poskusi ponoči bili so v kali zadušeni.

Jugo-vzhodno Hebuterne (vzhodno

Douleusa) napadel je sovražnik danes zjutribuspešno. Boj tam še ni končan.

Nadaljni francoski napad severno-zapadno Moulis-Sous-Touventa (severno-zapadno Soissons) se je večinoma takoj za vrnil; le na enem mestu dospel je do naših najprednejših jarkov, za katere se še bojuje. Naša postojanka pri Vauquois je južno vzhodno Varennesa bila je včeraj zvedekega napadena. Vkljub porabi požigalnih bomb, ki so preplovile naše jarke z lahko gorečo tekočino, se Francozom ni posrečilo, vsiliti v našo postojanko. S težkimi izgubami vrnili se je sovražnik v svoje jarke nazaj.

Vzhodno bojišče. Severno Kunili-schany prisilila je naša kavaljerija prehod naprej. Windaun in je sunila v južno-vzhodno smeri naprej.

Južno-vzhodno Kurtowianja in uspešno pokrajini vzhodno Sawdynika napravila seca naša ofenziva lepe napredke; nadaljnih 3.41 vjetnikov in 10 strojnih pušk ostalo je pristojtemu v naših rokah.

Južno reke Memel bil je breg do limanjanje Tolausie-Sapiczszyki od sovražnik Dubiččen.

Južno-vzhodno bojišče. Pri bolelah jih okoli Przemysla napravilo spleni je 33.805 vjetnikov.

Vzhodno Przemysla nadaljevali so zvani vojaki svoje boje uspešno in so vrgli smenj vražnika severno-zapadno Mosciske nazaj 1. junija na Wiznijo.

Deli armade generala pl. Linsingen s pri Jurawnu reko Dnester prekoračili vzhodno visočine na severno-vzhodnem bregu v naskok sin zavzeli. Bolj južno doseglo je zasedovanje linij Nowica-Kalusza-Tomasowce. Plezne narastelje tukaj nad 13.000 vjetril. Najvišje armadno vodstvo. kora luce dizi

Avstrijsko poročilo od torka.

K.-B. Dunaj, 8. junija. Uradno se danes razglasja:

Rusko bojišče. V pokrajini Pruth in Dnjestra so zvezani vojaki včeraj svoj napad čez Lančyn, Radworno in Kalucz nadaljevali, potisnili sovražnika nazaj proti Stanislavu in Haliczu, se razširili na levem bregu Dnjestra vzhodno in severno Zrawna in so zopet 6.200 Rusov vjele sledile. Drugače je položaj na severu nespremenjen.

Italijansko bojišče. Na Primorju pripravila sovražnik ocividno splošno. O tem napad na naše postojanke ob Soči napovedi dosedanjih posameznih napadi pri Gradiški in Sagradu bili so krvavo zavrnjeni.

V koroškem in tirolskem območju nem okraju traja brezuspešni artiljerijski ogenj Italijanov naprej. E pad blizu

V.

Klink, klink
zapoje kosa v travi;
in zore prvi žarki
se kopljejo že v rosi
in srce taho moli
v božanski tej lepoti . . .

Oj kosa, kosa,
razdirja smrt,
podira rožic nežne vrste
in vstvarja le življenje zopet
in si potrebna!

Oj domovina, travnik lep,
kdo bo kosi, kdo bo moril?
že vidim padati glave,
grobovi se odpirajo
V mlada trupla padajo
v potokih krvi . . .

Klink, klink,
zapoje kosa,
zapoje tebi, domovina . . .

VI.

Najgrša zver,
pol tica in pol miši,
je netoper.

Najhujša zver
pa je vampir,
ki kri sesa,
zahrbitno te napada
in srce ti prebada . . .

Ti pa si netopir, vampir,
oboje v eni si osebi!
Ti golufaš
in kri sesa,
nam jemlješ kruh,
ti oderuh,
obogatuješ se v tej bedi
na domovine ubogi gredi!

Ej, patrijot ti iz papirja,
poglej v zrcalo se: —
tam vidiš netopirja,
tam vidiš i vampirja,
in gnus obide te . . .

oddelek alpini, ki je zasedel Monte Piano (južno Landra), bil je od naših vojakov prepoden.

V pokrajini Alja trpijo pod plenjenjem Garibaldincev.

Namestnik generalštavnega šefa:
pl. Höfer, fml.

Nemško poročilo od torka.

K.-B. Berlin, 8. junija (W.B.). Iz Velenjskega glavnega stana se poroča:

Zapadno bojišče. Na vzhodu Loreto-visočine se je ponesrečil sovražni napad popolnoma. Nadaljnji napadovi Francuzi niso poskusili. Tudi južno Neuville smo neki sovražni napad z artiljerijskim ognjem zavrnili. Južno-vzhodno Hebuterne traja boj še naprej. Napad severno-zapadno Soissons smo z našim protinapadom ustavili. Pri Ville aux Bois imel je sovražnik pri nekem brezuspešnem poskušu, da pridobi svoje, maja meseca izgubljene postojanke nazaj, velike izgube. Pri Donai uničili smo neki sovražni letalni stroj.

Vhodno bojišče. Naše napadalno gibanje v pokrajini Schauten in vzhodno Dübisse napreduje.

Južno-zapadno Plozka smo sovražnikov letalni bivni stroj prisilili do izkrcajanja in zaplenili.

Jugovzhodno bojišče. Vzhodno Przemysla je položaj v splošnem nespremenjen. Število od armade Mackensen od 1. junija vjetih Rusov znaša čez 20.000 mož.

Na visočinah pri Nowoszynu, severno-vzhodno Jurawna so vojaki generala pl. Linsingenov sovražnika na novo premagali. Zasedovanje prišlo je do linije Bukačowce južno od Hrehorow - južno od Molodynce.

Južno Dnjestra smo Siwka oddelek prekoračili in dosegli Myslow (vzhodno Kalucza), Wojnilow, Seredne ter Koldziejow.

Plen tega dneva znaša 3.200 vjetih, 1 top in 12 strojnih pušk.

Najvišje armadno vodstvo.

Avstrijsko poročilo od srede.

K.-B. Dunaj, 9. junija. Uradno se danes opoldne razglaša:

Rusko bojišče. Južno Dnjestra izgubili so Rusi zopet zemlje. Pod mnogimi zaledovalnimi boji zmagovali prodriajoče dosegli so zavezanci včeraj severno Kolomeje linijo Kulaczowca-Korsow, pridobili visočine Ottynia, zavzeli zvečer Stanislav in vsili naprej proti Haliczu. Ta dan smo vjeli 5.570 Rusov.

Na ostali fronti v Galiciji in na Poljskem se ni nič bistvenega zgodilo.

Italijansko-bojišče. Prvi večji napad sovražnika, zapričet včeraj popoldne v bližini moči ene infanterijske divizije proti mostu pri Gorici, bil je pod težkimi izgubami Italijanov odbit. Italijani so v artiljerijskem ognju najaz hiteli in so moralni več topov pustiti. Isto usodo imeli so sovražnikovi napadi pri Gradiški in Monfalkonu.

Boji na koroški meji vzhodno prelaza Plöcken in obojestranski topovski ogenj v okrožju naših koroških in tirolskih utrdb traja nadalje.

Balkansko bojišče. Ob srbski meji so se vrstile tu in tam manjše praske. Pri Korito smo razpršili neko črnogorsko bandu v avstro-ogrskih uniformah.

Namestnik generalštavnega šefa:
pl. Höfer, fml.

Prvi spopadi z Lahom.

Iz vojnega tiskovnega stana se poroča: Prvi spopadi na naši južno-zahodni bojni črti nas nadajojo z zaupanjem in z veselimi upi. Ne odločuje število, marveč kakovost vojakov. Pravi izgled srčnosti, drznosti in podjetnosti je bil neki obmejni boj pri Caprile dne 26. majnika. Iz Caprile se je zanesljivo poročalo, da se pomikajo italijanske čete v dolini Sottoguda. Oberlajtnant Emil Zeyer polka deželnih strelcev v Innichenu je zato sklenil, da plane čez mejo in se tako prepriča, kakšen je položaj. Zeyerjev oddelek, 70 deželnih strelcev z dvema strojnima puškama, je ob pričetku teme, dobro zavarovan opazoval severno od Caprile velik materialni transport na cesti Caprile-Sottoguda. Dve italijanski infanterijski kompaniji sta se medtem nastanili v štirih škednjih v Caprile. Italijani so postavili puške v piramide in odložili ostalo pri cerkvi. Straže so postavili le pri vhodu v kraj. Oberlajtnant Zeyer je nato sklenil, da napade sovražnika s strojnima puškama na 900 korakov. Eno strojno puško so namerili na škednje, drugo pa na trg; nato so sovražnika alarmirali s strehom. Italijani so tekli iz škednja k puškom; naše strojne puške pa so pričele krositi. Italijanov je veliko padlo mrtvih in ranjenih. Ob eksploziji sta bili v največjem neredu in brez oružja. Oberlajtnant Zeyer je s tem prese netljivim napadom dosegel svoj namen in izvedel, kaj da namerava sovražnik. Vračal se je zato v svoje prejšnje postojanke. Neka sovražna infanterijska kompanija mu je blizu neke vasi že na avstrijskih tleh poskušala preprečiti umikanje, a brez uspeha. Z izgubo 5 mož se je oddelek z obema strojnima puškama srečno prebil skozi. Strojnopuskina mojstra Funkhauser in Hopfgartner sta se odlično obnašala. Predlagana sta s povelenjem oberlajtnantom Zeyerjem v Najvišje odlikovanje. Mirno se lahko priupusti takim možem obrambo naše jugozapadne meje. Vrli Tirolci se veselijo srečnega svojega prvega uspeha, ki mu kmalu sledi drugi.

Uspešni napad na Italijane.

K.-B. Dunaj, 6. junija. Na južno-zapadnem bojišču posrečilo se je nekemu malemu oddeku našim vojakom dne 2. t. m. v bližini Flitscha, da pade sovražniku neopazeno v hrbot in mu prizadene veliko škode. Sovražni tren, neki poljski tabor in stražnica, bržkone tudi provijantni tabor se je pri temu obstreljeval. Sovražnik je imel 50 mrtvih in je prišel v veliko zmeščajno. Pač so prihajale od vseh strani nove moči sovražnika, ali naš oddelek se je zamogel vkljub veliki premoči pravočasno in v polnem redu nazaj potegniti.

Sovražna mornarica v Dalmaciji.

K.-B. Dunaj, 7. t. m. Iz vojnega tiskovnega stana se poroča: Dne 5. junija prišlo je nekaj italijanskih križark in razruševalcev v dalmatinska morja. Cilj sovražnikovega podjetja bilo je obstreljevanje železnic pri Milonice ter posameznih svetnikov na otokih Lissa, Lagosta ter Caccia. Obstreljevani objekti bili so le lahko poškodovani.

Italijanski letalni stroj „Città di Ferrara“ uničen.

K.-B. Dunaj, 8. junija. Uradno se razglaša: Sovražnikov letalni stroj „Città di Ferrara“ bil je danes zjutraj ob 6. uri na vrhnji od Reke od mornarskega letalnega stroja „L 48“, voditelj mornarski lajtnant Glasinc, opazovalec mornarski kadet pl. Fritsch, južno-zapadno od Lussina obstreljevan, da je pričel goreti in bil uničen. Dva officirja in pet mož je vjetih.

Mornarsko poveljništvo.

* * *

Letalni stroj „Città di Ferrara“ se je opazil nad Reko (Fiume) in se je njegovo približevanje takoj na vse smeri poročalo. Vrgel je na Abbazio 8 bomb, pa ni zadel fabriko, katero je hotel zadeti. Naši so pričeli takoj s zasledovanjem. Eden naših letalnih strojev se je dvignil višje nad sovražnikom in je vrgel nanj patrono, ki je „Città di Ferrara“ z veliko silo zadel. Zgodila se je velikanska razstrelba in dvignil se je strašni plamen. Sovražni letalni stroj bil je v sredi pretrgan in goreči kosi padli so v globočino.

Letalni stroj „Città di Ferrara“ bil je ponos Italije. Bil je največji italijanski stroj, v katerega so stavili veliko upov. Razven uničenega imajo Italijani le še par manjših letalnih strojev, ki se ne morejo daleč voziti. Zato je to uničenje „Città di Ferrara“ tudi v vojaškem oziru velikega pomena. Gorie izdajalcu!

Zopetni napad naših letalnih strojev na Benetke.

K.-B. Dunaj, 8. junija. Uradno se razglaša:

Mornariški letalni stroj „L 47“, voditelj fregatni lajtnant Banfield, opazovalec mornariški kadet pl. Strobel je danes zjutraj Benetke, in sicer balonsko poslopje Murano-Compalta ter sovražnikove razruševalce uspešno z bombami obmetaval ter nekaj požarov napravil, taborišča in strojne puške obstreljeval.

Mornariško poveljništvo.

Uspešni napadi nemških mornarskih letalnih strojev.

K.-B. Berlin, 15. junija. Wolff-pisarna poroča uradno:

Dne 4. junija je neki nemški podmorski čoln neko rusko minsko križarko Amur-razreda pri Baltisch-Porthu potopil.

V noči od 4. na 5. junija izvršili so nemški mornarski letalni stroji napade na utrjeni Humbert-izliv in na angleško mornarično postojanko Harwich. Pristaniške naprave v Harwichu so bile izdatno in z dobrim uspehom z bombami obmetane. Mnogo močnih požarov in razstrelb, med njimi zlasti močne razstrelbe neke plinske shrambe ali oljnatega tanka se je opazovalo. Nadalje se je obmetaval z bombami neko železniško postajo. Naši (nemški) letalni stroji bili so od topov na suhem in na parnikih obstreljevani, pa ne zadeli. Vrnili so se ne poškodovani.

To je zopet eden tistih pogumnih napadov nemških letalnih strojev na srce Anglike, ki povzročajo po vsem Angleškem takoj veliko groze in strahu. Vsa obrambena sredstva Angležev ne pomagajo čez hrabrečine nemških junakov! (Opur.)

Nemški cesar v avstrijskem glavnem stanu.

K.-B. Dunaj, 4. junija. Iz vojnega poročevalskega stana se javlja: Njegovo Veličanstvo nemški cesar se je danes z avtomobilom pripeljal v stan c. in kr. vrhovnega armadnega poveljstva, da Njegovi c. in kr. Visokosti presvetemu gospodu maršalu nadvojvodu Frideriku k visokoistega današnjemu rojstnemu dnevu, kakor tudi povodom osvojitve Przemysla osebno prinese najprisrješje čestitke. Pri obedu je nemški cesar dvignil čašo na slavo pomembnega najnovjega uspeha zaveznih skupnosti v osebnosti zmagovitega maršala. Ob prihodu in odhodu je pomestnih cestah v trumah zbrano prebivalstvo radostno pozdravljalo Njegovo Veličanstvo.

Kaj bo z Rumunijo?

O tem vprašanju piše cenzurirani „Kärntner Tagblatt“ med drugim sledi: Ves svet gleda zdaj v Bukareš, kakor je tedne in meseci gledal v Rim. Proti nam vojujoče države bodo v Rumuniji do skrajnosti izrabili vse sile zlata in pregovarjanja, vsa človeška in finančna razmerja, kakor so to mesece dolgo delali v Italiji. Rumunija ima torej sedaj vlogo,

v kateri se je smela dopadati Italija skozi deset mesecev. Ali bo Rumunija igrala vlogo načnico tako, kakor jo je igrala Italija? To vprašanje si stavijo zdaj brez dvoma vsak dan v Londonu in Parizu, v Petersburgu, Rimu, Nišu in Cetinju z isto napeto razburjenostjo.

Rumunija ni zavezница Avstrije in ni zavezница Nemčije. Tudi ni zavezница Rusije, Francije ali Italije. Kakor zagotavljajo njeni državniki, je Rumunija danes še prosta in ima svobodno roko za odločitev v tej ali oni smeri.

„Kärntner Tagblatt“ govorji potem o intervencionistih na Rumunskem in pravi: Rumunija je v drugem položaju nego Italija. Zagodenia med Rusijo na severu in velikosrbskimi načrti na jugu, ne bo mogla Rumunija trajno pogrešati prijateljstva in opore sošednih držav. Močna Avstria kot nasprotnik Rusije mora ostati željar rumunske politike. Vsak uspeh Avstrije proti Rusiji je posredno tudi uspeh Rumunije proti Rusiji. Rumunija mora želeti ruskih porazov. Kolikor močna Rusija mora biti v interesu Rumunije. Sicer se pa treba pri presočjanju razmer na Balkanu vedno ozirati na to, da veliko vprašanje ne leži v Bukareštu, mar več v Sofiji.

* * *

Iz Stockholma se k temu vprašanju še poroča: „Novoje Wremja“ javlja baje iz autoritativnega diplomatskega vira, da so rumunska pogajanja z ententom vstavljeni, ker zahteva Rumunija poleg Sibinja in Banata do Donave tudi Bukovino, potem odpoved donavske parobrodne konvencije in pa ureditev meje v Besarabiji. Diamanal se je sicer januarja dogovoril, da poseže Rumunija istočno in Italijo v boj, sedaj pa Rumunija ne uboga, ker ni bila pravočasno obveščena. (Ta vest še ni uradno potrjena. Op. ur.)

Zastarel angleško brodovje.

List „Extrablædet“ piše: „Največjo trpkost vzbuja med Angleži dejstvo, da njih zaupanje v mornarico ni bilo opravičeno. To silno angleško brodovje ednostavno ni napredovalo s časom; ono je zastarel. Ko je prišla ura, da pokaže svojo silo in svojo moč, se nade niso uresničile. Nemci so vpeljali nov način vojskovanja, v primeri s katerim je še tako močno brodovje linijskih ladij in križark brez moči. Zelo res je, da je to, kar se danes godi na Angleškem, že zastrel prvega odločilnega poraza, ki ga je doživel angleško brodovje od časov kraljice Elizabete sem. Angleška mornarica je okostenela v formah, ki so bile dobre pred 30. leti, a danes ne veljajo več; kar je pokazala Nemčija. Nemčija je pokazala, da je 100 milijonov kron vredna bojna ladja le tako dolgo nekaj vredna, dokler leži v varni luki; kakor hitro pa se pokaže na morju, ni vredna nič več: zatorpedopodmorskega čolna je tistih 100 milijonov navadna razvalina. Zato je angleško brodovje mirno. Zato je Anglia danes le še po imenu „kraljica morja.“ Zato je Asquith likvidiral.

Kaj je na Balkanu?

„Kölnische Zeitung“ poroča: Politično obzorje na Balkanu se je v zadnjih dneh nekaj zjasnilo. Vzrok je, da imajo balkanske države, njih vladarji in njih vlade več časti, politične samostojnosti in neodvisnosti, nego italijanski kralj s svojo, od ulice odvisno vlado.

Upori v ruski mornarici.

Listi so pred kratkim poročali, da je ruski admiral Essen, poveljnik ruske mornarice v vzhodnem morju, hipoma umrl. Zdaj se zopet iz zanesljivih virov poroča, da je bil Essen od svojih lastnih vojakov umoren. Med russkimi mornarji je namreč že od nekdaj jako veliko proticarskih in anarhističnih elementov. Splošno se sodi, da so se zgodili zopet revolucionisti upori, katerih poročila seveda ruska vlada skrbno zatira. Sicer pa vre tudi po ostali Rusiji in gotovo se bode zopet pojavila velika revolucija, kakor jo je Rusija že po končani japonski vojni doživel.

Grški kralj bolan.

Grški kralj Konstantin je težko zbolel in se nahaja po neki operaciji še vedno v smrtni nevarnosti. Njegova smrt bi imela dalekosežne politične posledice, kajti kralj je vodil dосlej kako pametno politiko in se ni dal od hujšačev naših sovražnikov zapeljati.

Amerika.

Zaradi potopljenja parnika „Lusitanija“ po nemškem podmorskem čolnu so se pojavile gotove diference med nemško in severno-ameriško vlado. Angležem prijazni Amerikanci bi namreč najraje angleškim zločincem na vse mogoče načine pomagali. Nemci pa naj bi se ne smeli braniti. V Ameriki pa je seveda tudi maogo milijonov ljudi, ki se zgražajo nad Anglijo. Zdaj je odstopil amerikanski zunanjji minister Bryan, ki je bil eden najhujših nasprotikov Nemčije. Upati je vsled tega, da se bode tudi takaj politično obzorje zjasnilo.

Uničene vojne ladje.

Velike mornarice so v tem deset mesecih trajajočem borenju že izginile v oceanih. Vsak teden zabeležujejo poročila nove izgube. V zadnjem času se posebno večajo te izgube pred Dardanelami, kjer skušata priti angleško in francosko brodovje skozi Dardanele do Carigrada. Doslej so izgubili tam Angleži in Francozi osem velikih bojnih ladij izgub manjših ladij pa večkrat ni mogoče dognati, ker poročajo nasprotniki o izgubah le takrat, če jih ne morejo vtajiti.

V naslednjem podajemo pregled izgub ladij, kolikor to mogoče, pravimo pa obenem, da to poročilo ni popolno, ker kako mnogo izgub zamolče. Tako na primer nista v poročilu omenjeni obe angleški bojni križarki, ki sta se potopili v bitki pri Bergenu v Severnem morju, kjer se je angleško brodovje pomotome med seboj obstreljevalo. Poročila pa tudi molče o drugih izgubah v Severnem morju, na francoskem obrežju, v Adriji kakor tudi pred Dardanelami. Šele po letih sli pa sploh ne, bo svet izvedel o njih.

Naše poročilo sezda do izgube ladje „Agamemnon“ dne 28. maja, ki se je najbrže na potu v pristanišče, še preden so ga popravili, potopil kralj „Gaulois“.

Angleži je po teh poročilih izgubila: 13 oklopnic, 9 križark, torej 22 velikih ladij, 12 torpedovk, 6 podmorskih čolnov, 6 pomožnih križark in 3 druge ladje, skupaj 49 ladij. Francija je izgubila 3 oklopne križarke, 5 torpedovk, 1 podmorski čoln, 1 pomožno križarko, skupaj 10 vojnih ladij. Razentega sta izgubili obe mornarici pred Dardanelami 4 torpedovke. Rusija je doslej izgubila: 3 oklopne križarke, 1 križarko, 2 torpedovki, 1 pomožno križarko, 2 druge ladje, skupaj 9 vojnih ladij. Japonska je izgubila: 1 oklopno križarko, 1 križarko, 1 torpedovko, skupaj 3 vojne ladje. Nemčija je izgubila: 4 oklopne križarke, 10 križark, 8 torpedovk, 5 podmorskih čolnov, 3 pomožne križarke, 1 drugo pomožno ladjo, skupaj 31 ladij. Avstro-Ogrska je izgubila: 2 križarki (Zento in Elizabeta), 1 topniški čoln, skupaj 3 vojne ladje. Turčija je izgubila: 1 oklopno križarko, 1 križarko, 2 torpedovki, skupaj 4 vojne ladje.

Celotne izgube sovražnih dežel znašajo 20 oklopnih križark, 11 križark, 24 torpedovk, 7 podmorskih čolnov, 8 pomožnih križark, 7 drugih ladij, skupaj 77 vojnih ladij. Zaveznicu Nemčija, Avstro-Ogrska in Turčijo so pa izgubile 7 oklopnih križark, 11 križark, 11 torpedovk, 5 podmorskih čolnov, 3 pomožne križarke, 1 drugačno ladjo, skupaj 38 ladij.

Nasprotniki so izgubili torej še enkrat več ladij, kakor zaveznicu po dosedaj znanih izgubah. Resnične izgube so pa mnogo večje. V tem poročilu so vstete samo tiste ladje, ki so se res potopile, poškodovane ladje ne šteje to poročilo. Naravno je pa, da so nemške križarke, ki so šle ob začetku vojne na morje, da bi ovirale sovražno trgovino, bile vse uničene, kar ni prav nič čudnega. Premoči se niso mogle upirati in tudi niso imele nobenih pristanišč, kjer bi se

preskrblevale s potrebščinami. Ako bi ne najbolj te neugodnosti, bi bila nemška mornarica izgubila mnogo manj ladij.

Se bolj razvidne so pa izgube sovražnikov ladij, če primerjamo njih vsebine v tonah. Izg. A. Pribile so: Anglija 49 vojnih ladij z več neg F. D i 277.000 tonami, Francija 10 vojnih ladij z več d nego 38.000 tonami (obe državi še razentega! Tuk ladij z 2000 tonami), Rusija 9 vojnih ladij vjo n 24 500 tonami, Japonska 3 vojne ladje s 13 300 skupno tonami, skupaj 77 vojnih ladij z najmanj 355.300 tonami.

V primeri s temi izgubami pa znašajo izgube Nemčije: 31 vojnih ladij s 84.300 tonami, Turčije 4 vojne ladje s 13.000 tonami, Avstro-Ogrska 3 vojne ladje z 8700 tonami, skupaj 38 ladij s 106.000 tonami. Izguba sovražnih velikih bojnih ladij je mnogo večja, teža v to nah pa 3½, krat večja; izgubili so 20 oklopnih križark, zaveznice pa le 7.

Tudi mrtvih so imeli sovražniki mnogo več. Brez žrtv v posameznih bojih, se je z ladjam potopilo ljudi: na angleških ladjah 10.300 na francoskih 1500, na ruskih 1436, na japonskih 300, na drugih angleških vodnih vozilih 120 skupaj 13.656 mrtvih. Nemčija je izgubila s potopljenimi ladji 5000, Avstria 330, Turčija 150 mož, skupaj 5480 mož.

Celoten pregled je torej: Sovražniki so izgubili 77 vojnih ladij, od teh 31 križark s 355.000 tonami in 13.656 človeškimi žrtvami. Zaveznicu pa so izgubile 38 vojnih ladij, od teh je 38 križark s 106.000 tonami in 5480 človeškimi žrtvami.

V teh desetih mesecih, kolikor znano, so je potopilo 115 vojnih ladij s 461.000 tonami lastn vsebine in 19 000 človeškimi žrtvami. Grozot pretevilke so to, ki nam predvičujejo grozote ponje le morske vojne. Poročila pa ne navajajo izgub se trgovskih ladij in dotičnih človeških žrtv. Kobilje loko vrednosti je potopljenih v globoki morje očeta ne bo nikoli nihče dognal. Dosedanja grobrazovita vojna je uničila cela brodovja.

Pisma iz bojnega polja.

(Izvirni dopis.)

Kako so kozaki jahali drevje namesto konj.

Pozdravljen, dragi „Štajerc“, kakor tudovsi njegovi udje in bralci. Veliko ste že slišali, da so v Dardaneli od težkih poljskih topničarjev iz bojni in nega polja. Danes 1. junija pa se enkrat oglašamo tudi mi, nova baterija „Minenwerfer“. Ta 21. baterija je že ustanovljena od meseca januarja. Štajerci, ta mesec je imela lepe uspehe. Naši „geschütze“ so majhni; ali „mina“, ki se jo položim v cev, je tako močna, da je grozno za gledati in kjer eksplodira. Pri tem nanovo iznajdenem kabonu so pristavljeni fantje do 7. pešpolka. Nadvojnov stavimo se po globoko skopanih jamah. Marsid po kateri si pride ogledat ta novi „geschütze“. Tudasne bolj v nevarnosti smo, kakor drugi topničarji, ker naši topovi ne nesejo tako daleč in moramo stiti torej bližje. Ali kako debelo in preplašen sledi je gledati Rusi iz svojih jarkov, ko smo mu prselim vič poslali svoje „mine“.

Eukrat se prigodi, da nas ponosi napadejehu divji kozaki. Takoj to opazi naš poveljnik in njenje nam ukaze, da izpustimo par strelov, ker savičnam kozaki bližajo. Urno planemo pokonci in izhitro primemo vsak svoje delo. Spustimo osem dni strelov. Pri devetem strelu pa nam ostane „Bren“ v roru in raznese ves „geschütze“ na drobne kosce. Seveda nas bi bilo lahko ubilo vse; pažja v k sreči se ni drugač naredilo, nego lahko jih ranilo Franca Potnika. Vsem drugim se nijateči hudega zgordilo. Takoj naznamo našemstvo poročniku to hudo nesrečo. Ko pride naš posačočnik in gre gledati, vidi veliko kosce mesa obuj od tistih kozakov in njih konjev. Poročnik nasu o pohvali, da smo tako dobro delali. Tudi nas jago, tako veselilo, da smo se kar smejal in šalilemini govorēc: zdaj pa kozaki jahate drevje in klatividili po njem s svojimi dolgimi sulicami.

Tako smo mi „na velikem glasu“, kajivih vsak govoril: To so fantje „minenwerferji!“ — oravijo. Živimo tako, kakor je navada v vojski, včasih pa posrednje, včasih pa prokleto slabo. Pa korajenkor sreči imamo, nikoli ne scagamo, če nimamo jestitem pa stradamo. Tudi si večkrat kakšno zapojemo, jersi veselo ali pa žalostno, kakoršni so ravno časi. Ob